

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொற்கள் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

நாடார் குல மித்திரன்.

அருப்புக்கோட்டை நாடார் கல்விப் பிரசங்க
சபையினின்று வெளிவரும்,

ஒரு மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

“கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.” (திருக்குறள்)

வயது 1.] 1919 வஸு செப்டம்பர்மீ [மாதம் 1.

செ	வியாச விஷயங்கள்.	பக்கம்.
1.	கடவுள் வணக்கம்	1
2.	ஞானபோதம்	2
3.	நமது மித்திரன்	3
4.	பத்திரிகையின் பலன்	5
5.	வியாபாரம்	7
6.	மாதர்போதினி	9
7.	மாணவர் பகுதி	12
8.	ஆசை	14
9.	நாடார் மகாஜனசங்கம்	17
10.	ஒழுக்கம்	18
11.	புதுவாருட வாழ்த்து	20
12.	தமிழ்ப் பாஷை	22
13.	வினோத விடுகதை வினா... ..	25
14.	மனைந்த மஞ்சரி	26
15.	வேணி விவசம்	27
16.	போஷகர் விவசம்	30

இது கு. சூ. முத்துநாடார் பத்திராதிபர், பத்திராசிரியர்
சூ. சோக்கலிங்க பாண்டியர் உபபத்திராதிபர்.

சுவரகனம் பிரஸ், மதராஸ்.

1920.

வேலுமயிலூர் துணை

நாடார் குல மித்திரன்.

நுபுக்கோட்டை நாடார் கல்லிப்பிரசங்க சபையினின்று வெளிவரும்
ஒரு மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

பகுதி 1. } 1919ஆம் செப்டம்பர் } மாதம் 1.
சித்தார்த்திலை ஆவணியர்

கடவுள் வணக்கம்.

இன்னமுது கணியாகு கற்கண்டு சீனிதே

உணைருசித் திடவலிய வர்

தீன்பய் கொடுத்த நீனை யென்னே ர நீன்னைய

ரிடையறு துருக காடி.

யுன்னிய கருத்தவிழ வுரைகுளி யுடலெங்கு

மோயல் தயர் தவசமாகி

யுணர்வரிய பேரின்ப வறுபுகி யுணர்விலே

யுணர்வார்க ளுள்ளபடி காண்

கன்னிவை பொருத்திசிற நின்பய்வேம் பென்னி னுங்

லகக்கொள்வள் பக்கு வத்திற்

கணவனாருள் பெரினமுனை சொன்னவா நென்னெனத்

கருதிரகை யாவாறு போல்

சொன்னபடி கேட்கும்பிப் பேலைக்கு நின் கருணை

தொற்றிற் சுகா ரம்பமாளு

சுத்தநிற் குணமனை பயதெய்வ மேயரஞ்

சொதியே சுக வாரியே,

TO LET.

Handwritten signature: A. J. ...
Handwritten text: ...

ஞான போதம்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவர் திருவாய்மொழி

கடவுளிருப்பு.

ஆகாயத்திலே இரவில் அநேக நக்சத்திரங்களைக் காண்கின்றாய் ஆனால் அவைகளியோ தயமானபொழுது காணப்படுவதில்லை அந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு பகலில் ஆகாயத்தில் நக்சத்திரங்களே இல்லை யென்று கூறலாமா, அவ்வாரே உன்னுடைய அஞ்ஞான தகையிலே நீ நசனீனக் காணப்பெறாத காரணத்தால் நசனே இல்லையென்றுரை யாதே.

நசனது பெயர் அனந்தம் அவனது ஸ்வரூபத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டும் ஏற்பட்ட ரூபமும் அனந்தம், நீ பெயர் தெரிந்த நாம ரூபங்களால் அவரையழைக்க விரும்புகின்றாயோ அந்த நாமரூபங்களில் அவரைக் காண்பாய்.

கடவுள் ஒருவரே. நீர் என்ரு ஒருபொருளையே சிலர் ஜலம் என்றும் சிலர் பாணியென்றும் வாரி பென்றும் ஆக்வாயென்றும் இவ்வாறு பலர் பல பெயர்களால் வழங்குவது போலவே சக்திதாரவந்த ஸ்ரூதியாகிய ப்ரஹ்மத்தை சிலர் நசனென்றும், சிலர் அல்லாவென்றும், சிலர் ஜெஜேவா என்றும், மற்றுள் சிலர் ஹிரிபென்றும், இன்னுள் சிலர் ப்ரஹ்மமென்றும் பலவகைப் பெயர்களாற் போன்று தீன்றனர்.

ரூபவணை கட்டையில் குடும், பாணீ, ஜாடி, சுலபம், தாலம் முதலிய பலவகையுருவமைந்த பாக்திரங்கள் இருந்தபோதிலும் அவையையாம் மண்ணைச் செய்துப்பட்டனவையாம். அவ்வாறே நசன ஒரு வரையரவீணும் கெவ்வேறு தேசங்களிலே வெவ்வேறு காலங்களிலே வெவ்வேறு நாமரூபங்களால் சூழிக்கப்படுகின்றார்.

கடவுளின் பிரகாரம் பல உலகத்திலுள்ள எல்லாவித சமய சிந்தனைகளிலும் வீள்கூர், நசன் ஒருவரேயாரின் அவர் கெவ்வேறு சமயங்கள் கூறும் வண்ணம் வெவ்வேறு தன்மையராய் பிறப்புகாக்க வரண்ப்படுவது எங்குணமெனில்,

நசன் ஒருவரே யாயினும் அவரது பிரகாரங்கள் பல ஓர் விட்டின் ஓரே எஜமானன் ஒருவனுக்குப் பிரகாரமும் இன்னொருவனுக்குச் சகோதரமும், ஒருத்திக்குக் கணவனாயும் இவ்வாறு பல பிரகாரங்களிற் காணப்படுவதுபோல் ஓரே நசனார் பெந்தெந்தப் பந்தனுக்கு எந்தெந்தப் பிரகாரமாய் காட்சி அளித்தாரோ அந்தந்தப் பிரகாரங்களாக வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

வீட்டின் கூறையின் மேலேறுவதற்கு ஏணிமூங்கில் படிக்கட்டு கயிறு முதலிய சாதனங்கள் பயன்படுவதுபோல் நசனீனக் காண்பதற்கும் பலவகை மாரக்கங்களும், சாதனங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உலகத்திலுள்ள பிரதி சுவரமும் இவ்வழிகளில் ஒன்றைக் காட்டுகின்றன.

இன்னும் வரும்.

நமது மீத்திரன்.

செந்தமிழ்த் தெய்வத் திருவருளால், சந்தமிழ் இந்திய நாட்டின் சந்திரகுல ஷத்திரிய பாரண்டிய வம்சாதி பதிகளான, எண்ணுதற்கரிய இனஜனுபு மானிகளின், குலாதிமான்னத்தை முன்னிட்டு சகோதர சகோசுரிகளுக்கு நன்மதிபுகட்டிநித்யேறாளிக்க முன்வந்த, நமதுநாடார் குல மீத்திரன், வெடிய வுலகில் என்ற்றென்றும் வீன்றுளவ எம்மீதிரன் திருவருள் பாஸீப்பாராக.

நீடாழி புலகத்தில் வாடாத செல்வம் வந்த நாடார் குலகன தனவான்களே! வித்தியா வினே! ஷத்திரிய வந்ததமர்களே! பலம் பெற்ற பாரண்டியர்களே! கோடிக்கணக்கான உங்கள் குலத்தவர் மத்தியில், நாடார் குல மீத்திரன் என்னு மாகுடா நிட்டெழுந்த எனது மனப் பூர்வ வந்தனம் மகிழ்வுடன் கந்தனன்.

நண்டர்களே! நாடார் என்பது நாடு என்னுள் சொல்லிவரவாய் பிறந்தது. நாடு என்பதுதான் ஆர் எனும் உயர்நிலைப் பலர்பாள் வினாதி சேர்ந்து, நாடார் என்றாயிற்று. இதுக்கு இலக்கண மிதிப்படி பெயர்க்கொள்ளினேன் சொல்காட்டி, விசிந்திற் பெருகும். ஆகவே நாடார் என்பது நாட்டையாராய்ந்த ராஜர் என்கு தெளிவாய்க்கிளக்குகிறது. இதனை வடுக்க சஞ்சிகை முதல் முதலையே இலக்கண விளக்கிய உதாரணப்படி வீள்க்கக் கூறுவோம்.

அரச வம்சத்தவரும் அழியாப் புசும்பெற்றவருமான நமது குலத்தவருக்குச் சொந்தமாக இதுநாளும் ஓர் பத்திரிகையேல்லாப் பெருங்குறையே சகலருடைய மனதையுஞ் சஞ்சலப்படுத்தி வந்தது. இதனை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு, நம்மவர் எல்லோருக்கும் பித்திர லாக, இன்று நான் வெளிவந்தேன்.

கனவான்களே! என்னினவான்களே! நானுங்கள் இருப்பிடந் தீரடி அருமையான வியாசங்களை என் தங்கத்தில் குடி பிரதி தின மும் தமது மடிமேற் குழவி என்று விளையாடுவென். பித்திரர்கள் உற்றுமையோடென்னை யாதரித்து வளர்ப்பார்களென் றென் னுண் டீமன்,

நெயர்காள்! பத்திரிகாபிமான ஒற்றுமை தற்காலம் நம்மிடயில் றாவிடில், நமது உழைப்பத்தினையும் பயனற்றதாகும், பத்திரிகை கிய திரவியத்தைக்கொண்டு புத்தியாகிய வர்த்தகஞ்செய்தால் தான் மது எண்ணம் திண்ணமாய் நிறைவேறும். அன்பர்களே! காலமோ றாளுக்குள்ளே நானுவித நாகரீக நானை தோற்றத்துடன் மாரி நிற்றினு டு. ஏனையப் பிரஜைகளும் அதற்கேற்றபடி நடந்து, நான் நான் றன்று பந்தயங்கட்டி முன்னேறுகின்றனர். நடப்பதை எல்லாம் கண் ட்டொக்கக் கண்டிருந்தும், இன்னும் நாம் புராதன வழக்கப் பழக்கங் ளொடிருக்கல், தற்கால வியல்புக்கு நன்றாகாது.

எல்லாம் கம்பிஸ்தான், எல்லாம் கங்கு தெரியும், நானே பார்ப்ப ியாம், நானே பார்ப்போம் என்று யோசனையிடுகிறதால், நானையாகத் தான் முடியும். நம்முடைய கேட்டு நம்பிக்கையடி செய்க முன் நிற்கும் றாருடைய பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டார் காலத்திலும், நாம் மவுனஞ் றாதிப்போமாகில் தெரியுமா? மெய்யே?

இனியேனும் நாம் கொண்ட எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வேண் றாமா? வேண்டும். அதற்கென்ன செய்யவேண்டும். எனப்போன்றப் பத்திரிகாத்தினங்களைப் படிக்கவேண்டும். படிக்காத போதுமா? னன்பெறும் மார்க்கத்தை முயற்சிக்கவேண்டும். ஆனால் பத்திரிகை தற்கு சிறப்பெறும் வழியை நேருடன் காட்டுதற்கே. கல்லது, எல் லாருடும் உன்னை வரவழைத்து, இன்பமுடன் வாசித்து இதய ிழ்வோம்.

சற்றூண் சன்மார்க்க சார்போர்களை! சர்வேஸ்வரனது தய வினால், என்னை நெசுத்த அதிபர், கு. ஆ. முத்து நாடாரவர்கள், மன ஊக்கத்துக்கு உற்சாகப்படுத்த நீங்கள் கொடுக்குஞ் சந்தாக் தொகையோ 12-மாதத்துக்கும் ரூபா (1 8 0) ஒன்று அனு எட்டு தான். இதைப்போல் பத்துக்குச் சேர்க்காலும் கொடுக்கும் குண மும், தனமும் கொண்ட நீங்கள், இச்சொற்பத் தொகையைக் கொடுக் கப் பின்னிற்சுமார்ட்டெர்க ளென்பதென் மணத்தினிடி. அங்கனம் உங்களபிமானம் பூரணமா என்மே லிருக்குமாகில், சமீபத்தில் நானும் வாரமொருமுறை வந்துங்கள் மனைதச் சந்தோஷப் படுத்துவேன். இது நல்லசமயம், கைவிடாதீர்கள், மறுமுறை சந்திப்பேன், வேணும் உங்களாசீர்வாதம்.

பத்திரிகாசியர்.

பத்திரிகையின் பல்ன்.

பலன்தராத பொருளைக் கையாடுவதில் பூரயோஜன மென்ன? சர்வதேசமும் தத்தமது முன்னேற்றத்திற்கு ஓர் சுடர்விளக்கானது பத்திரிகையே என்று பகிரங்கப் படுத்துகின்றது. அன்றியும் "தொட் டனைத்துற மணற்கேணி மாந்தற்குக், கற்றனைத்துறம் அறிவு" என்ற முதுமொழிப்படி, சொந்தமிழ் நிறைந்த நீதிபோத வியாசங்க ளாலும், பலதேச வர்த்தமானங்களுடும், வெளிவந்துவரும் பத்திர ிகையானது, அன்புடன் தன்னைவாசிக்கும் மானவர்களுக்கு இகபர சாதனங்கட்டியுரிய இன்பஞான மூட்டுகின்றது.

இதன்றியும் நமக்கும் நமது குலத்திற்கும் நமது ராஜ்யத்திற்கு மும், சதுர்வித புருஷார்த்த போதனைக்கும். ஓர் சற்றூண்மைப்போல் நினுறு ஆனந்த ஞானத்துவங்களை அன்புடன் போதிக்கின்றது. இக பரலோக சுகத்தை யடைவதற்குக் கல்வியே காரணமாதலால், அக்கல்வியின் அருமையை செவ்வென தேசத்தோற்குக் காட்டிச் சர்வத்திராரணையும் கல்விச்செல்ல ஞானதான சிலவான்களாகச் செய் கின்றது. எது? பத்திரிகை.

அருளிவலர்க் கவலகயில்லை. பொருளிவலர்க் கிவலகயில்லை. என்ற சொல்லானது, பொய்யாரும்படி நல்லழியில் பொருளைச் சம்பாதித்து, நற்சுகத்தோடு நல்லழியில் செலவிட்டு நற்போப் பெறவும் தெய்வீக ஞானமடையவும் கொள்களால் பழிபாவங்களை நீக்கவும், பிரதான கர்த்தாவாக நிற்கின்றது. எனது பத்திரிகை.

பலதேச வர்த்தமானங்களினாலும், அரியபெரிய தமிழ் சிகாமணி கள் எழுதும் உத்தம விபாசங்களாலும், தன்னைக் கையேந்தி வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு ஒப்பற்ற ஓர் இரத்தினக் கல்போன் ரெளரீகின்றதும் தவிர மனவிரை சிலக்கும் துணைகளைப்போல், ஜெகமெங்குள் சுற்றிவருகின்றது. எனது பத்திரிகை.

தன்னை ஆவலுடன் வாசிக்கும் மானவர்களின் தாய் கந்தை குரு தெய்வம், முதலியவரிடம் நடந்து கொள்ளும் விதத்தை நன்கு போதிக்கின்றது. எழுதப் புகள் பலவித மெழுதலாம். தற்காலம் வெகுவாய் பத்திரிகாபி விருத்தியிலேயே பற்பல தேசங்கள் நல்ல நாகரீகமும், செல்வமும், பத்தியும், ஞானமும், ஓடுங்கே பெற்று உன்னதமாய் விளங்குகின்றன. முக்கியமான நம்பித்தியாசிந்து எத்தனையோ பங்கு சிறியகான ஜப்பான் இவ்வளவு முன்னுக்கு வருவதற்குக் காரணம் அங்கு நடைபெறும் பத்திரிகைகளை என்பதற்கு உதவியில்லை.

ஜப்பானியும் மேல் தேசங்களிலும், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத கூலியாட்களும் தமக்கென்று சில பத்திரிகைகளை வரவழைத்து, ஒழிந்த நேரத்தில் ஒருவனுக்குக் கூலிகொடுத்து, படிக்கக்கூட்டு விஷயங்களைக் கவனித்து அதன்படி நடந்து, தமது தேசத்துக்கு முன்னுக்கு வந்திருப்பதைப் பாருங்கள்.

ஆகையால் எம்மின் கணதனவான்களே! இன்று பதிதாக எழுந்த நமது பித்திரனால் சிங்களடையும் அளவிலா சந்தோஷத்திற்குப் பிரதிபுபகாரமாகச், சந்தாசைவச் செலுத்தி, பித்திரன் வரவையேற்று, சித்த மகிழ்வதான் எண்ணற்ற பிறவிகளில் மாண்டிராகப் பிறந்த நாமெல்லோரும் இவ்வருமையான பிறப்பில், கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவர்க ளாவதற்கும், சற்றுநு ஷடிவமாகப் புறப்பட்டிலோவும் சிறந்தவர்க ளாவதற்கும், சற்றுநு ஷடிவமாகப் புறப்பட்டிலோவும் உபபத்திராதிபா.

வியாபாரம்.

வியாபாரம் என்றால் வர்த்தகம் செட்டு என்பதாம். வெகுவாய் வியாபாரத்திற்குரியவர் வைசியர்களை யாவர். இதுவே நமது தமிழ் சாஸ்திரவீதி. ஆனால் தற்கால நவீன நாகரீகமானது, சகல மதஸ்தரையும் இவ்வியாபாரத்தைக் கையாடச் செய்கின்றது. மேலும் பலசத்தில் ஜென்மமெடுத்த ஒருவன் செல்வம் (தனம்) பெறுவதற்கு காரணமாயிருப்பது வியாபாரமே. தேசத்தில் வசிக்கும் பிரஜைகளில் அநேகர் செல்வாக்குடையவராய் விளங்குவதற்குக் காரணம் வியாபாரமே.

அமெரிக்காவிலுள்ள கோலம்பஸ்கர்களுக்குள் தலமை பெற்று விளங்கும் ஜான்ராக்கெல்லர் என்பவர் ஓர் பெரிய (கிரோசின்) ஆயில் மண்ணெண்ணை வியாபாரி யாவர். லிட்டன் டீ என்ற பிரசித்தியெற்றவீளங்கும் தேரிலை வர்த்தகத்தைக் கைக்கொண்டு அதனால் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பவர், ஸ்காமஸ் லிட்டன் என்னும் பேருடையவர். இவருக்கு இவ்வளவு பார்வையிமெண்டல் மெம்பர் ஸ்கானம் உண்டு. தற்சமயம் பார்வையெண்டன் மெம்பர்கள் அடிக்கடி மாரியிருப்பதினால், இவர் ஸ்கானம் பெற்றுள்ளாரோ என்பது சந்தேகம்.

ஆசலின் வியாபாரமும் கைத்தொழிலும் ஒரு தேசத்தின் செல்வத்திற்கு ஆதாரமாக யிருக்கின்றன. வெளிநாட்டுப் பொருள்கள் நம் நாட்டிற்கு வருவதற்கு வியாபாரமே முக்கிய காரணமாக யிருக்கின்றது. நமற்காலத்தில் நமது தேசம் வியாபாரத்தில் மிகப்பெருமை பெற்று விளங்கினது. அது சமயம் நமது ஜனங்கள் சீனா பாரசுகம் என்குது கிரீஸ், ரோம் முதலிய பல தேசத்தோருடன் வர்த்தகம் செய்தார்கள். வெகுவாய் நம் நாட்டுப் பொருள்கள் கிரீஸிலும், ரோமிலும், விலைமதிக்கப் பெற்றுள்ளன.

அது முதல் மிகுந்த உன்னத நிலையையாயிருந்த நமது வியாபாரம் சென்ற சில வருடங்களாகக் கண்ணிசை யடைந்தது. இதற்குக் காரணம் நமது ஜனங்களின் ஒற்றுமைக் குறைவும் பொருமையற்றும், ஆனால் தற்போது நமது இங்கிலீஷ்காரர் வந்ததின் மூலம் வியாபாரம் சிறிது வோங்கி நிற்கின்றது. இருந்தாலும் பெரிய

வளப்பமுடைய நமதிந்திய தேசத்திற்கேற்றவாறு, இன்னும் வியாபாரம் பெருகவில்லை. சிரமப்பட்டு நாம் செய்யும் விளைபொருள்களை அன்னியர்கள் வாங்கி அதனால் வெகுவாயமுடையது வந்தின்றாகள். நம்பிக்கையாகில் உற்பத்தியாகும் பருத்தி, அரிசி, நிலக்கடலை முதலியவை மேல் நாட்டார் நம்பிடும் அதிக லாபமான விலைக்கு வாங்கி வட்டிக்குடும் முதல் தேடுகின்றனர்.

ஆகவே நமது தேசத்து வியாபாரம், நம் கைவசமாகியிருக்கச் செய்யவேண்டும். இங்கு விலையும் சாமான்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று மீண்டும், அங்கிருந் திங்குவந்து, விலையாகாவண்ணம் நமது சாதேச வியாபாரிகள் கவனிக்கவேண்டும். சொற்பு காரியத்தைக் கவனியுங்கள். அதாவது இங்கு விலையும் பருத்தியானது, இங்கிலாந்திற்குச் சென்று பலவித வஸ்துபொருள் செய்து இந்தியாவுக்கு வந்து விலையாகின்றது. இங்கிலாந்திலுள்ள நெசவுக் காரிகளோடுபோல் இந் தேயாவினும் ஏராளமாக இருந்தால் நமக்கெவ்வளவு நன்மை பயக்கும் என்பதை வியாபாரிகள் முக்கியமாக கவனிப்பார்களாயின் நமது தாய் நாடாகிய இவ்விந்தியாவில் கைத்தொழிலும் அபிவிருத்தியாகும்.

இது நிற்க வியாபாரத்தைச் சரியாகச் செய்யவேண்டிய முறையை நமதின்து கற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் பொருமைகொண்டு யேட்டிக்குப் போட்டி செய்து ஒற்றமையற்ற, ஒருவன் செய்யுந் தொழிலைக்கண்டு போகைகொண்டு, தானும் அதே தொழிலைச் செய்ய விரும்பித்து கடைசியில் இருவருக்கும் லாபமில்லாமல் கை முசலும் போய், இன்னிதன்ற குறையைப்போல், எதிருக் கெதி ராமர்ந்து, நானுன்னால் கெட்டேன், நீ என்னால் கெட்டாய் என்று கெடுவது நமதிந்தியர் வழக்கம்.

இதைவிட்டு மேல்நாட்டார் கொண்டுள்ள வியாபார முறையை நாமுற கைப்பற்றிச் செல்லவொழுகல், வியாபார லக்ஷீ நம் வீட்டுக்கு விருந்துண்ண வரவேண்டு மல்லவா? இந்த வியாபார விஷயத்தில் நம்மவரிடம் இன்னொரு குறையிருக்கின்றது. அதாவது நூதனமான பெரிய வியாபாரங்களில், கோடிக்கணக்கான கைமுதல் போட்டு வியாபாரஞ் செய்ய வந்தியர் அங்கென்றனர், மேல்

நாட்டினர் இவ்வழியைவிட்டு கணக்கற்ற பணத்தை வாரியகோக்கின் றார்கள். இதனால் வியாபார விருத்தி அங்கே அதிகரிக்கின்றது. இங் கே பணத்தைச் சுருக்கமாகச் செலவிடுகிறதால் வியாபாரமும் சுருக்க மாக நடக்கின்றது.

ஆனதால் இந்திய வியாபார நாடார் குலத்தினர்களே! நமது வியாபார விருத்தியை மேல்மேலும் வளரச் செய்யவேண்டும். ஆதலால் இனியேனும் நாம் மேல்நாட்டினரின் வியாபார முறையைப் பின்பற்றுவதுடன் அந்நிய தேச வியாபார முறையைக் கைக்கொண்டு அவர்களுடனும் பழகி அவர்களின் நூதன வியாபாரப் பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றறிதல் நன்று.

ச. ச. சங்கரலிங்க நாடார்.

மாதர்போதினி.

“கற்பெண்பெய்து சொற்றிரம்பாமை” இம்மாதர்போதினில் மாதராயுதித்த ஒவ்வொருவருக்கும், அணிகலமானது சுற்பு. கற்பிலும் உத்தம, மத்திம, அதர்மமென்னும் மூன்றுவகையுள்ளது. உத்தம கற்புடையவள், ஒரு நாளுந் குறைவற்றாள். மத்திமகற் படுபவள், மலையாவள், அதர்ம கற்புடையவள், வியாதாரியாவள், இம்மூன்று வித சுற்பென் தன்மையைவிளக்கி அடுத்த சஞ்சிகையில் கூறுவோம்.

நிற்க சொன்னசொற் பிறழாமையே கற்பென்பது பெரிபோர் கோழி. யேவெழுதிய ஓளவைச்சொல்லும் அப்படியே, அதாவது,

அல்லன் மாக்களி லங்கைய தாகுமே
எல்லைந்த வுலகங்கள் யாவும்மோர்
சொல்லி னாற்சடு வேனது நூயவண்
வில்லி னாற்சக்கு மாசென்று விடுகென்.

(சுப்பிரமணியம் சந்திரகாண்டம்.)

அனுபவன் அசோகவனத்தின் சிவையைக் கண்டு சகியாயாழி சொடுத்தேனே! தேவி! ஒநியேனது திருத்தோளில் ஆரோகணித்தால், இக்கடலைப் பாய்ந்து, ஸ்ரீராமபிரான் முன்னிலையில் தட்டைமக்கொ

ண்போய் விடுகின்றேன் என்றான். இதைக்கேட்ட அம்மன் அற்புதான ராவணன் என்னைத் திருட்டுத்தனமாகக் கொண்டு வந்தான். அவன் செய்த திருட்டுத் தொழிலை நீயுஞ்செய்யச் சம்மதித்தனையோ? அப்பா! இது நமக்கழகல்ல. நீ எண்ணியபடி செய்தும் வல்லமையடையவன். ஆபீனும், என் மன்னவார் கரமன்றி மற்றொருவர் ஹஸ்தம் என்மேற் படக்கூடாது. மேலும் நீ என்னை அவ்விதம் கொண்டு போகாமுன், இந்த இலங்கைமார நகரையும், இராவணனது பந்து பித்திரர்களையும் என் கற்பு ஆசிய, ஓர்

“சொல்லிநூற்சுவேன்”

ஒரு வார்த்தையால் கட்டுக்கொல்வேன். அந்நன்ம நான் செய்த வேனதில், எனது பிராணபதி கைபிற் பிடித்த விஜய கோதண்டமாகிய,

“வில்லி நூற்றக்கு மாசென்று விசினேன்”

வில்லின் வல்லமைக்குக் குறைவாகுமென்று அவ்விதம் செய்யா திருக்கிறேன், என்றார், இதில் சொல்லுதுதியே கற்பென்று விளங்குகின்ற தல்லவா? ஆகவே மாதர்களுக்கு என்றும் அழியாத இன்பத்தைத் தருவது இனிய வாய்மொழியே இதுவே கற்பு. இதுவே அவர்கள் பெறும் பண்ணியப்பேறு. இதற்கொர் உதாரணக்கதை கூறுவோம்.

பூர்வ ஜென்மத்திற் செய்த கன்மத்தின் பலனாகக் குஷ்டரோக வியாதிகொண்ட கவசிகள் என்னும் பிராமணனுக்கு நளாயினி மனைவியா பிடுந்தார். மாலையிட்ட மன்னன் எப்படியிருந்தாலும் இல்லறம் நடத்தி மகிழ்வது மாதர்கடமை. இதைபுணர்ந்த நளாயினி குஷ்டரோகமுற்ற புருடன் மனங்கோணுது, கால்கழுவல், கால் பிடித்தல், தேகம் பிடித்தல், வாய்க்குணிய வுட்சவை பகூணுகிதரூடன், அன்ன முண்டித்தல், கபம், உதிரம், சீழ், மலஜலம் முதலிய வைகளைக் கண்டு மனம் வெறுக்காது, சுத்தம் செய்தல் முதலிய பணிவிடைகளைப் பால்மாறாது செய்து வந்தார்.

இங்ஙனமிருக்க அவ்வந்தணன் ஒருநாள் தன் பத்தினியைக் கண்டு அழகிற் கிறந்த அரிவையே! இன்றிம்மாரக்கமாய் ஓர் கணிகைமாத சென்றார். அவளைக் கண்டு காதல் கொண்டேன்.

கலந்தனையா விடில், உயிர் நிலையாது. இசற்கு நீயே துணை செய்ய வேண்டும் என்றான்.

இவ்வார்த்தையைக் கேட்ட நளாயினி கணவன் கருத்துக் கிடைத்து அநேக திரவியமுங் கையி லெடுத்துக்கொண்டு குஷ்ட ரோகியைக் குளிப்பாட்டி சத்தம் செய்து கந்தகளப கள் நூரிகளைப் பூசி, நூக்கித் தொளில் வைத்துக்கொண்டு வேகி வீட்டைத் தேடிப் பறப்பட்டார். அது சமயம் நல்ல யிரவு நேரமாயிருந்தது. கணவனது காதலைத் தணிக்க வேண்டுமென்று எண்ணியதனால் வல்லிரவைக் கவனியாது வழி நடக்கும்போது கொலைக்களத்தைக் கடந்து செல்லவேண்டி யிருந்தது. அங்கே குற்றவாளி என்று நினைத்து கழிகிலேற்றிக் கிடக்கும் மாண்டவ்ய ரிஷிநின் காலில் நளாயினி தோள்மேலிருந்த கவுசிகள் சிரம்பட்டது.

நொய் சகிக்காத மாண்டவ்யர் வருந்து அநியாயமாக ஆபத்திக்கு, வருத்தமடைந்திருக்கும் எனக்கதிகத் துன்பமுண்டாகுமென்று சொய்தவன் சூரியோதயத்திற்குள், சாகக்கடவன் என்று சாய்விட்டார். அந்த சாயத்தைக்கேட்ட நளாயினி திடுக்கிட்டு அஞ்சியபந்து சற்றயோசித்து சூரியன் உதயமானாலன்றே நம்பதி உயிரிழக்க வேண்டும் நாமும் அமங்கலியாக வேண்டும். அப்படியானால் சூரியோதயமாகாமல் இருக்கட்டும் என்று தனது சொற்றிரம்பா கற்பின் மிகுதியால் மறுசாயப் தந்து வழி நடந்தார்.

கிரமப்படி சூரியோதய மாகாமல் போகவே சகலருந் திடுக்கிட்டனர். காரணம் என்னவென்று கலங்கினர். என்ன ஆச்சரியம் காரிநாள் கலங்கும் துலக்கமுடைய கசிரவனை யோர் சிறு கன்னிகை தன்சொல்லால் மறைத்தாளெனின் கற்பினியினுதி எத்தன்முற்றி தென்னலாம். தேவர்கள் பலரும் ஒன்றாகடி சூரியோதய இன்ப விஷயத்தை பிரம்மாவிடங் கூற க்யான திருஷ்டியுள்ளும் மறவாரவன், தேவர்களே இது நளாயினியால் நேர்ந்த இந்நீக்க நம்மாலாகாது, நீங்கள் யாவரும் அநுரேசென்று முறைபிட்டால் இது நிவர்த்தி யிடுங்க நாடார் யனுப்பினார்.

விருதுபட்டி.

சகலரும் அநுகூயாவிடம் சென்றனர். அவ்வம்மையார் நாளாயிரியின் கற்புக் ககமகிழ்ந்து மாண்டவயர் சிறையை நீக்கி, கவுசிகனுக்கு உயிர் கொடுத்து சூரியோதயமாசுச் செய்தனர். அதுமுதல் நாளாயிரி பெருமை நாடெங்கும் பரவியது. ஆகவே பெண்களுக்குக் கற்பே சொற்பாக்கியம் என்பதை இக்கையினால் நன்குணரலாம்.

மாணவர் பகுதி.

ஓர் சம்பாஷணை.

ஹிய பானடியன்:—நண்பா, வீரவரமர், நேற்று நமது பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயர் சத்தியத்தை மறவாதே. அசத்தியவரமர் யிராதே என்று வெகு ரொம் பேசிக்கொண்டிருந்தீர் அது உண்மை?

வீரவரமன்:—ஹிய பானடியா, உலகத்தில் உத்தமமானிடர்களுற்று சத்தியம். இதன் அத்துமீறி நடக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்.

ஹிய:—சத்தியமாவதென்ன? அதை எப்படி அணுகுக வேண்டும்.

வீர:—சத்தியமாவது வாக்குறுதி. இதனை மறக்கக் கூடாது. அது எப்படியெனில் ஒரு பொருளை ஒருவனுக்கு நிச்சயமாகக் கொடுக்கிறேன் என்றால், அதை எவ்விதமேனும் கொடுத்து அந்த வார்த்தையை நிலைநிறுத்தவேண்டும். உதாரணமாக மகா பாரதத்தில் கர்ணன் என்பவன் தன்னை யார் வந்து எப்பொருளைக் கேட்டாலும், எப்பொருளை தப்பாமல் தரவேண்டும், பிரதிக்ஷை செய்து வணியத்தாளத்தில் உயிரிடிப் போகும் தாணத்தினும், பூசின பூசுமாவுக்குத் தான்செய்து கருமத்தைப்பே, தானமாகச் செய்து வார்த்தையை நிலை நிறுத்தினான். இதுபோல் சகல நாயடாமல் நடப்பதே சத்தியமாகும்.

சத்தில் சத்திய சத்தியானது, மிகவந் குலைந்து பம்பவத தர்மஞ்சர” என்னும் பெரியோர் வார்த்தையில் சத்திய சிபத்தின் பிரகாசங் குறைந்து

வருகின்றது. அசத்தியமும் அதர்மமும் உலகத்தில் நடனமாடுகின்றது. இருக்கிலும் சத்தியமே நிச்சிய சுகத்தைத் தரும். தர்மமே தலைகாக்கும். பழமையான பணைமரத்தினடியில் மழைத்துளி விழுந்த போது முளைந்து சில நினைத்தில் வளர்ந்து படர்ந்து, பணைமரத்திற்க்காய்காய்த்து மூன்று மாதத்திற்குள் மூன்று பரிவாகச் சிதருண்டு போகும் கரைச் செடியின் வாழ்விற்குச் சமானமானது அசத்தியத்தின் வழியும் அதைக் கையாள்வாரின் கதியும் இப்படித்தான்.

சத்தியமானது இருக்குநிடந்திரியாறு யுகக்கணக்காக மறைந்து கிடந்தாலும், ஒரு சமயத்தில் தானே வெளிவந்து, தனது பிரகாசத்தைக் காட்டித் தன்னை நம்பிடுகொராய்க் காப்பாற்றும். சத்தியம் நித்தியமான வஸ்து. சத்தியமே தெய்வம், சத்தியமே சக்தி. சத்தியமே வழிர், சத்தியமே தர்மம். சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் சிதரவிடாது கைப்பிடித்து வாழ்வது ஆரம்பத்தில் சிறிது கஷ்டமாகத்தோன்ற ஆனாலும் அதனை ஒருபொருட் படுத்தாது அக்கஷ்டத்தைப் பற்றித் திருப்போமாயின், அதனால் பின்பு நாமடைவது ஆகியவையாம்.

இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக் கனப்பயம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இது பெருந்தப்பட்டிதம், சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் வகப்பிடித்து வாழ்வோருக்கு இவ்வுலகமே இப்பயம். இதுவே சிவமயம். யாவராபினும் சத்தியத் தவரப்பட்டாது. ஒரு சமயத் தவரினாலும் உடனே அத்தவர்த்தியுணர்ந்து மறுபடி அவ்விதம் நேராமல் திருத்திக் கொள்வதே வுத்தமம். இதை நீ நன்கு கவனிக்கவேண்டும். இதற்காகவே நேற்றுப் பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயர் வெகு வாய்ப் பிரசங்கித்தார்.

“சத்தியம்வத தர்மஞ்சர சத்ய மேவஜயதி சத்யமே வெற்றி தரும்” இவ்விரண்டையும் உறுதியாகப் பின்பற்றி வாழ்க்கலை இன்பமான இல்லறவாழ்வு. இதை நீயும் நானும் என்றென்றும் மறவா திருக்க ஈஸ்வரனைப் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

க. பெ. சங்கரலிங்க நாடார்
சிறு உபட்டி.

ஆசை.

இவ்வுலகத்தில் ஆசையெல்லாத மனிதர்கள் இல்லவேயில்லை ஆசையை ஒழித்தவரைக்காண்பதரிது. ஆசையென்பது மண், பொன், பெண், என்று மூவகைப்படும். அம்முன்றும் மனிதர்கட்கு முக்கிரமாய் தேஷியுள்ளதாயினும், இதனுள் பெண்ணுசையை மறப்பது கடினமாகும். இப்பெண்ணுசையை யொழித்தவரை, மண் பொண்ணென்றும் ஆசைபற்றாது. பெண்ணுசையைக் கருதுவாருக்கு மண்ணுசையும் பொண்ணுசையும் வேண்டியதற்கும், அதனை யொழித்துவரே சுகல சித்துகளுள்லாம் செய்யவல்லவராவர், பரமாரணப் பாக்ஷியம் பெறவர். இப்பெண்ணுசை வாய்ப்பட்டே மனம் புண்ணுபுதாரிற்லை. இப்போது நிச்சிநுக்கும் சிலநாள்கள்தோன்றிச் சம்பிரகாசகர் அடமக்களின் வாழ்நாளுக்கிரியது பெண்ணுசையென்று குதாரிப்பே வாரம்பிக்கின்றனர். இத்தகையோர் பெண்ணுசை யெய்கடலிலாழ்த்து, மண் பொன் ஆசையென்றும் அலைகளால் அடியுண்டு அவதிப்பும்போது தான் பெண்ணுசை கொடியதென்பதை எண்ணுவார். அபிராவதன் ஆயிரம் கண்ணெனதும் தலகிரேட்டராகிய சிவ்வாயந்திரர் யாகமழிந்ததும், சந்திரன் உடலுக்குன்றியதும், சிசுகனிந்ததும், இராவணன் மாண்டதும் பெண்ணுசையால் வென்றால் இன்னும் மிகைவிட மனிதருக்கு பரபததைதரக்கூடியது உலகில் ஒன்றுமில்லை என்பதும் கிணங்க ஒடுகாலத்தித்தேவோகிரன் விருக்கிரா குரானைக் கொன்றதினித்தம் தண்ணீர்ப்பிடித்த பிரம்மமூக்திருப்பயந்தவனுய் ஒரு தாமரைக் தடாகத்திற் குளித்துக் கொண்டான். அதுசமயம் தேவர்களுள்லோகமும் தகவர்களுக்கோர் அரசன் வேண்டியதினிடத்தம் பூவேசுத்தில் நூற்று அஸ்வமேதயாகம் செய்த நகுஷன் என்னும் ராஜனை இந்திராபிக்கு கொண்டு வந்து இந்திரபட்டம் தரித்து எப்போதும் போல் வாழ்வித்திருந்தனர். இவ்வாறிருக்க நகுஷனை என்னும் தேவேந்திரனுள் தனக்குவந்த இந்திரபட்டமகிழ்ச்சியால் இந்திராணிமீது கழுமுற்றவனுய் அவளிடம் தனது வேலைக்காரர்களை யனுப்பி தன்னை உட்குறிம் கிணங்கும்படித் தெரிவிக்கான். இதையறிந்த இந்திரனார் யாவளர் பிடுங்கி வருத்த மடைந்தவளாய் தனது குருவாகிய பி

தலவதிநிவிடத்தோடி வே! குருநாதா! என் கண்ணெனவர் பிரமமஜததிக்குப் பயந்து தாமரைத்தன்மில் ஒளித்துக் கொண்டு இருன்றார். தற்காலம் இந்திர ராசனாகிய நகுஷனுனவன் என்கிற சித்தானுகையால் தாங்களிது சமயம் யென்னைக் காத்தருள வேண்டுமென்று சொன்னதை யறிந்த அப்பிரமஸ்பதி பகவான் வே! அப்பிரனியே! நீ யாதான் மூக்கு மஞ்சவேண்டாம். சிந்திரம் உன்னை நாடிவந்த வேவுகாரரிடம் சென்று உங்கரைசன் அவருக்குரிய முத்துச் சிவிகையி லாரோகணித்து சப்த நிவிகளும் சிவிகையைத் தாங்க நமது அந்தப்புரத்துக்கு வரவாராகில். அவரின் மனோபிஷ்டையை பூர்ச்சி செய்துரோமென்று சொல்லிவிட்டு நின்னை நடப்பனவற்றைப் பார்ச்சலாமென்றுரைத்த, குருவாக்கியத்தைச் செய்திற்ற சகிமாதா னவள் விவாதிற்சென்று அங்கணுவி திற்கும் தூதர்களிடம் இம்மொழியைச்சொல்லி யனுப்பினார். அவர்களுந்ரசென்று தாளைச் சொல்ல பெண்ணுசையால் தனக்கு பின்னால் கெரிட்டவர்களை மறை யணராதவனாகிய நகுஷனேவரானான் அவ்வாறே தாளைச் செய்து சப்தநிவிகளெல்லோரும் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கக் செய்து தானிலாரோகணிக்கவலையுய் அந்தப்புரத்தை நடிக்கும் சமயம் இவர்களுக்குண்டாகிய இந்திராணிவாகையால் சிவிகையைதாங்கிச் செல்லும் சப்த நிவிகளையும் * சரப்போ? சரப்போ? வென்று தனது காவினால் சிவிகைசமையமடுக்க உதைக்க தக்கறினான். உடனே அம்மக நகுஷிசுட்டின இந்நிரன்பிடை சொல்லுங்கள் நீ சரப்பாய் போகக்கடவா என்று அடுத்தநாளினர். பார்ந்திரா பரமும் பெண்ணுசையால் வெந்த ஆபத்தை சாகாரணமாக நமது தரிழ்வேதப்படி பூரிசை அரகணுவன் ஒரு அஸ்வமேதயாகம் நூறுசெய்து எவ்வளவு வேரகடினம். அதனிணம் அஸ்வமேதயாகம் நூறுசெய்து முடிக்க இவன் எவ்வளவு திரமப்பட்டிருப்பான், மேலும் தேவபட்டம் வந்து வகற்கு எவ்வளவு காலம் தவதியற்றவேண்டும் அரிதாயிய அஸ்வமேதயாகம் நூறுசெய்து முடித்து, அதலைடைந்த இந்திரபட்டத்திற் முற்றிவிருந்து ஆட்சிபிரிய வண்ணம் செய்து பெண்ணுசையென்றும் பெயர்லவா சரப்பமாரணதுடனும் போதாமல் சப்த

* சரப்போ சரப்போ வென்பது தேவபாலையில சிந்திரம் கெல்லுங்கள் என்பதாம்.

நிஷிகளும் அவனைச் சமந்ததற்கு பதிலாய், அவன் சார்பவடிவா யிருந்து, இம்மகநாஷிகளர் எழுவரையும் ஏழுமரமாகத்தாங்கி அநேக காலநிடுக்கவும் பின்னுமந்த நிஷிகளால் கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தை யும் யேற்றுக்கொண்டான். இராமாயணத்தில், பூர்வராமனவர் இஷ்ட கிந்தையில் ஏழுமரமாகினைத் தொலைத்தார், தூந்துழி என்னும் மலையைக் காலாடீரினார் என்று வருங்கதையானது இந்த நகுஷ்ட னுடைய சாயலிமோனமாமென்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறு கின்றது. ஆகவே பெண்ணுசை கொடிது என்பது இக்கதையினால் நன்குணரலாம் பெண்ணுசை யென்னும் பெயை தன்னை தொடர வொட்டாது தடுத்துக் கொள்வவரை மற்ற இரண்டாரசையும் பற் றுது ஒவ்வொரு நாளும் இப்பாரும் பெண்ணுசை பிடிக்காவண்ணம் கடவுளை வழிபடுதல் வேண்டும் இது பற்றியே, மேற்கூறிய முன் றுசைகைய அறவே யொழித்து அருட்பெருங் கருணைக் கடலாகிய பட்டினாருளைப் பூண்டொழுகியவராகிய சூர்மத் தாயுமான

தெட்டிலே வலிய மட மதர்வாய் வெட்டிலே

சிறந்திடையி லேட்டையிலே

சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த யொழியிலே

சிறுபிறை நுதற்கீற்றிலே

பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த

பொடியிலே அடியிலே மேல்

பூரித்த மு.....லே கிற்கின்ற நிலையிலே

புந்தினை னுழைய விட்டு

தெட்டிலே யலையாமல் அறிவிலே பொறைநிலே

நின்னடியார் சுட்டத்திலே

நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைபெற்ற மெய்ஞ்ஞான

நேயத்திலேயு னிநுதலர்

மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மநுள்வையோ

வளமருவு தேவ வரசே

வரையாஜ னுக்கிருகண் மணியா யதித்தமலே

வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

என்று கூறியிருக்கின்றார். இம்மகான் பாடற்படி துணை துணை கடவுளைத்துதித்து வணங்கி வருவோர்க்கு, பெண்ணுசையானது தா னுசவே விலகி சர்வலோக சரண்பன் திருவடிக்கன்பினு யொழுகும் சாதுவாக்கும், சகல ஜீவராசிகட்கு முரியது பெண்ணுசை தானே? இஃதில்லாவிடில் உலகமேது? மனிதநற்பத்தி இல்லறவாழ்க்கையே து? ஒன்றுநிலையே! அப்படியிருக்க, எப்படி நரம்பெண்ணுசையை யொழிப்பது? அஃனெதப்படிக்கான் நம்மைவிட்டதாலும்? ஒருக்கால் அப்படி செய்யவார்களும் உலகத்தில் காணக் கிடைக்கவில்லையே! இங்கிப்படி எழுதுவானேன்? என்னும் கேள்வி யுதிக்கலாம். இல்லற த்தை வெறத்தது நறுவறம் பூண்டனானவர்கள் இக்காலத்து பில்லரம்ற் போகவில்லை. ஆனாலின்கு நாம் எடுத்துச் சொல்லவந்த பெண்ணுசை யானது, பரஸ்திரிகமனஞ் செய்யாமலும், வேடுகநகரார்ந்த லும் மணமுடித்த மங்கையுடன் வேகாகம விதிப்படி கட்டி வா யாம். இதுவே காமாந்தகாரமொழிய கடவுளைத் தோத்திர பெண்ணுசை யற்றதுமாகும். மேற்கூறிய இந்திர சந்திர யர்கள் தந்தம் மாதரை விடுத்து மற்றவருடைய ஸ்திரீகளின் வலைப் பட்டதின லன்றே? அக்கநியுற்றனர். ஆதலால் அன்னியபெண் னுசையென்னும் பெய் வாய்ப்படாது, தன்னரும் மனைவியுடன் இல் லறதாம்ம நடாத்தி வருதலே இன்னில மக்களுக்கூரியதாம். இவரை மண், பொன் என்னும் ஆசையும் பிடியாது. இவரே பரமபதியின் பாத்நிராவர். சகல நன்மையும் இவர்கட்கே யுண்டாகும். இவரேயே பெண்ணுசையற்ற பிரம்மஞானி என்னும் பேரும் பெறவர்.

நாடார் மகாஜனசங்கம்.

5-வது கான்பரன்ஸ்.

சை கான்பரன்ஸ், ஆடிமாதம் 3-4-5-தேதிகளில் விருதுபட்டி, யில் அநிக ஆடம்பரத்துடன் நடந்துமுடிந்தன. முதல் நாளில் சென்னை நிருவாக சபை வைஸ் பிரசிடென்ட் பூர்வான் ஆனாரிடில் டி. இராஜ கோபா லாச்சாரியவர்கள் அக்கிராசனம் வசிக்கார்கள் மற்ற விபரம் அடுத்த பத்திரிகையில் விரிவா எழுதுவோம்.

பத்திராதிபர்.

ஒழுக்கம்.

நல்லொழுக்கம், தீயொழுக்கமென விருவகைப்படும். அவற்றள் நல்லொழுக்கமாவது:—பொறுமை, இரப்பார்க்கிகை, சர்வ பிராணிகளிடத்தும் இரங்கம், சத்பாத்திரமறிந்து தானஞ்செய்தல், உண்மை வசனம், தீயகிடங்காளிற்செல்லாது ஐம்பொறியடக்கல், தீயகிந்தனை யின்றிக் கரணங்காக்கல், கோட்டுசொல்லாமை, உயிர்சொலை பிரியாமை, பிறர்மனைபிச்சியாமை, யாவரிடத்தும் அதிகவசனமுரையாமை. பிறர்செய்தன்றி மறவாமை, காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்களை யகற்றல், சொன்மாறுது காத்தல், பண்ணிய தீர்த்தமாடல், கடவளர் புணையாற்றல், ஈடைத்தவரை யுண்மகிழ்ந்திருத்தல், பிறர் பொருள் கரவாதிருத்தல், கடு வார்த்தையின்றிப் பேசுதல், சடவுளாயத்தும் பெரியோரிடத்தும் வந்தித்து வழிபடுதல், தான்பிரிந்த பூவுட் டெயல்களை யரைத்துப் பெரியோரற் பிராயச்சித்தஞ்செய்து சாரல், தான்பிரிந்த பண்ணியங்களை பிற்பாற் பலகாலெடுத்து யாற்றிநுத்தல், தங்கள் தங்கள் வருணுச்சிரமங்கட்கு விதித்த சாஷ்டாணங்களை வழுவா தியற்றாதல், அக்னி சாரியம், தேவ தேவபலத்தார் தெய்வம் விந்ந்து சுற்றம் முதலியவர்கட்கு அன்புடன் உபசரித்து வேண்டியவற்றை உதவல், என அனைகமாம்.

அரிய நிறப்பாலாகிய பயன் நல்லொழுக்கத்தினிற்றலே யெனவும், அவை நீங்கின் உயர்வருணத்துதித்தவரே யாயினும், இழிகுலத்தவரே யாமெனவும், மிருகப் பிறப்பே யாமெனவும், ஆன்றோர் கூறியுள்ளார்.

நல்லொழுக்கத்தைக் கைக்கொண் டொழுதுதலால், இம்மையிற் புகழும் பண்ணியமும் இன்பமும் பின்னர் பாமுத்திக் கொதுவாகிய ஞானமுண்டாகும்.

ஆன்றோர் விதந்தோதுப்பெற்ற திருக்குறளின் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளரெவ நாயனாரும்.
ஒழுக்கம் விழுப்பந்தாலா ளெழுக்க முயரினு மோம்பப்படும்.
ஒழுக்கமுடையமை குடிமைபீழுக்க நிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மையிழுக்கத்தி னெய்து வருவா தாய்ப்பழி

கடலூர் சிழார் செய்தருளிய முதுமொழிக்காங்கியிலும்.
ஆர்கலி யலகத்து மக்கட் கெல்லாம ஓதலிற் சிறந்தன் றெழுச்ச முடையமை.

என்றும் கூறியிருப்பதால், நாம் யாவரும் நல்லொழுக்கத்தி லொழுதுதலை மோலான பலனும்.

தீயொழுக்கமாவது:—நல்லொழுக்கத்திற்கு மறுதலைப் பொருளே யாயினும் சிலவற்றைக் கூறுவோம்.

கொலை, களவு, கர், காமம், பொய், குருநிந்தை, தெய்வநிந்தை, சிவசரத்திர நிந்தை முதலியனவும் குருபத்தினி கற்புடைய களரிர் முதலியர்களைக் கலக்க இச்சித்தலும், பிரபலத்தி, கோலத்தி, பூதி ஷத்தி, சிசுலத்தி முதலியவை செய்தலும், இல்லத்திற் றீவலத்தல், தேவாலயம், மடம், சத்திரம், சரவடி முதலியவற்றைச் சிதைத்தலும் ஆறு, ஏரி, குளங், சுய முதலியவற்றைத் தூர்த்தலும், பூஞ்செய்தி முதலியவற்றை யழித்தலும், வருணுச்சிரம தன்மங்களை வழுவிநிற்றலும், அபயமென்றவரை அகற்றல், தாய், தந்தை, ஆதிரார், பெயர் முதலியோர்க் கிடுக்கஞ்செய்து உபசரியாதிருத்தலும், ஞாய் பலவாம். விரிக்கற் பெருகுமாதலின் இம்மட்டில் நிற்கவேண்டாம்.

இத்தீயொழுக்கத்தைக் கைக்கொண் டொழுதுதலால் இகழ்வும், பாவமும், துன்பமும், நாகாட்சியமுள் வென்பதையுங்கருதி நல்லொழுக்கத்தில் நின்றலே பெருமை யுடைத்தாம்.

திருக்குறளிலும்

தீயவை தீயபயத்தாற் றீயவை தீயினு மஞ்சப்படும்
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழ்ச்சி சூழின் அறன்குமுஞ் சூழ்ந்தவன்கேடு
வஞ்சமனத்தானக படிற்றெழுக்கம் புகங்களைந்து மகத்தேதரும்.

என்றும் கூறியுணைத நம்மனைர் யாவரு மறிந்திருப்பா ரென்பதிற் கையநிலை, ஆதலின் தீயொழுக்கத்தைக் கைவிடுதலை நன்மையாம்.
கே. எஸ். வீராயகமூர்த்தி செட்டியார்.

புதுவருடவாழ்த்து.

இது

உமேலே. சரபம், ஸ்ரீமான்,

அ. முத்துசாயிக்குவிராயாவர்கள்

எழுதியது.

விருத்தம்.

சாசனமாஞ்சமாதான சங்கமிந்தி
யாநலத்தைத் தழுவுங் காலம்
சசனருட்டொண்டர் பிரானேனதி
பதம்போற்றி யெம்மனோர்முன்
பேசவநு நாடார்கங் குலபிற்சா
வுலகத்தே பிரகாசிப்பாய்
மாசகலு நம்மாசீர் வாதமுண்டு
பூரணமா மகிழ்ச்சி யாலே.

இது

ஆரியகான சபா யானேஜர்

மா-ள-ஸ்ரீ, க. வீ. சந்தானகுருஷ்ண நாயுடு அவர்கள்

எழுதியது.

சந்த விருத்தம்.
நீடாழி வளைத்திடு முலகே
நேர்காணு மகத்துவ மிதுவே
சூடாமணியிற் பெறு பொருளே
சூர்யோதய மிட்டுமு னுறலால்
வாடாது தழைத்தனு தினமே
வாழ்மே லவர்மெச்சவு லவமே
நாடார்குல மித்திர மணிதான்
காணிக சித்திர மயிலே.

இது

பனலார், ஸ்ரீ லோகமாதா பத்திராதிபர்

ஸ்ரீமான், இ. எஸ். சிவராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

ஆழிசூ முலகே லருஞ்செயற் சியல
வாழிவென் நிளிதாய் வாய்ப்பையின் மிகுத்து
அறிவினைப் பெருக்கி அரும்பொருள் விளக்கி
புரிவினைப் பயனெலாம் போம்நலம் பெய்திங்
கான்றோ ருளத்து ளங்கூரித் திலங்குஞ்
சான்றோர் குலத்தின் நன்மையை விளக்கிப்
பீடார் திங்கட கொருமுறை பிறங்க
“நாடார் குலமித்திரனை” நாயர்
தரித்துணை பொருடீர்த் தராதல்த் சுவர்க்கு
விரித்தனை யாரொன விளம்பிடி லன்னவன்
பொதுநலங் கருதி பாழ்பெறுங் கல்மிச
சதுநல சங்கந் காடுத் ததனிண்
முதன்மைய வென்ன முன்பவந் துரைந்து
அதனியல் பிறகே ரருந்தன மனித்து
இளமையர் பலரு மெளிகனி லுணர்வான்
வளமைகொள் சமிழ் “மகா மாய” எனன் றொருநூல்
தற்கவ னருங்கலை வல்லவன் முதலால்
விரித்துரை செய்யும் வேட்டிநு நாமம்
தரித்தோன் நமிழ்பாரி தழைத்திட வுதித்தோன்
நன்னான் முடி பெலார் காணிலக் தவர்க்கு
பன்னால் வாயிலாய்ப் பரிற்றிடு நேர்மையன்
சூலத்தினை வளர்க்குங் கொள்கையோன் கல்வி
நலத்தினை யுடையவர்க் கருள்புரி யுதித்தோன்
ஆறமு கன்பயி லருந்தவப் புதல்வன்
கூர்முன் ளலையுங் சூரிப்போ னெயக்கோர்
நீடார் நேயனாய், சிவமுன், “முக்கு
நாடார்” ரொனச்சொ லும் நன்னு வல்லே.

தமிழ்ப் பாஷை.

உலகத்தில் பாஷையின்றி ஒரு நன்மையும் பெறக்கூடா தன ரே. பாஷையென்பது ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவருக்கு அறிவிக்கக் கருவியான ஒலியாகும். அது சொற்றொடர் சொரூபமாக யிருக்கின்றது. இச்சொற்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகள் ஆகியவை அலைவ ஏற்படுத்தப் படுமபோது அவைகளுக்குக் கோற்றத்தினாலேயோ, ரூபத்தினாலேயோ, வேறெந்த வகையினாலேயோ, அப்பொருள்களோடு யாதேனும் ஒற்றுமை இருக்கலாம், அது பிற்காலத்தில் நன்றாய் கிளக்கவில்லை. பாஷைகளே யுண்டாகினவா இன்னொன்றிவற்றினும் நுகத்தம். பல பாஷைகள் சேசத்திற் பாவனை சுவைகளின் சமூகத்திற் குறித்தபடி உண்டாக்கப்பட்டவைபோலும். எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு பாஷை இருக்கவேண்டும். அதின் சார்பினுள் வகையினாலும் மற்றைப் பாஷைகள் உண்டாயிருக்கும். அந்தப் பாஷையாதென்று ஊகிக்கையில் சம்பந்தமுண்டென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அப்பிராயத்தினால் சம்பந்தமுண்டென ஆகியபாஷை யென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. இவ்வீர்து தேசத்துச் சகல பாஷைகளுக்கும் இதுவே முதலென்பது தெளிவாயிருக்கின்றது. இந்தப் பாஷை மிக விசாலமாயும் நினைத்த விஷயங்களைச் சரூக்கியும் பெருக்கியும் பிரசங்கிக்கவும், எழுதவும், தந்தலைமையுடையது. இதன் இலக்கண நூலால் இதனைப் பெரும்பாலும் சுவாசினன் செய்து கொள்ளலாம். பிறபாஷைகளுக்கோ ஆங்கியே முக்கியமாகியிருக்கும். அவ் விலக்கணத்தில் தந்திதம் என்று சில விசுதிகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளால் நூதனமாகியொரு பொருளுக்குப் பெயருண்டாவது எளிது. அவ்விசுதிகள் பல பொருள்களையும் சிறப்பாயும் பொதுவாயும் குறிக்கும். உ-ம். இங்கிரிஷ் தேவதையாக் கொண்டது (ஐங்கிரம்) கர்சுலுடைய கோர்திரக்சிற் பிறந்தவன் (கார்க்கியாயணன்) சார்க்கன்மகன் (கார்க்கியன்) மஞ்சிஷ்டை வேரினாற்சாய மேற்றப்பட்டது. (பார்க்கிஷ்டம்) நிலைமையைச் செய்யப்பட்ட நூல் (நிலைமையை) நைஷதனைக் குறித்துச் செய்த நூல் (நைஷதம்) சகசயனத்தை வினாவுவோன் (சொளகசாயினிகள்) வேதசம்பந்தமானது (வைதிகம்) லோக சம்பந்த

மானது (லோகம்) இப்படி வேண்டிய பொருள்களுக்கு ஏற்ற விசுதிகளைக்கொண்டு சிறிய சொல்லுண்டாக்கலாம். ஆகையாலே தான் இவ்விசுதிகளுக்குத் தந்திதம் என்கிற பெயரிடப்பட்டது. அதன் பொருள் உலக வழக்கத்திற்கு அநுகூலமானது என்பதாம். இவ்வாறு திங்கு, கருத்து, என்ற விசுதியால் வினைச்சொற்களிலும் சில விசேஷங்களுண்டு. அவற்றை விளக்கப்புகின் பெருகுமாதலின் இவ்வளவுடனிறை திருத்தி நமக்குரிய தமிழை விசாரிக்கக் கடவோம்.

இத்தமிழும் பழமையான பாஷையேயாம். இப் பாஷையைப் பற்றின சங்கதி புராணங்களிற் காணப்படுகின்றது. இதற்கு ஆகஸ்திசம் என்று வடமொழிப் பெயரொன்றுண்டு. அதன் பொருள் அசுல்கியமுனி சம்பந்தமான தென்பதாம். அசுல்கியாரற் செய்யப்பட்டதெனச் சிலர் பொறுள் கூறுவர். அது பொருந்தாது. அந்நிய யர் இதற்கு இலக்கண முண்டாக்கினரே யன்றிப் பாஷையை உண்டாக்கினு ரில்லை “இலக்கியங் சண்டகற் இலக்கண நியமிப்பது என்கிறபடி தேசத்தில் வழங்கி வந்ததற்கு ஒரிலக்கணஞ் செய்யுடது. பாஷையின் விசுத்தவை எளிதிலிந்து கொள்வதும் சந்தேகமின்றிச் சொற்களின் தன்மையைக் குறித்துத் துணியிற்சூர்ப்பதுமே இலக்கணத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம். வழக்கத்தினாலே அறிவியலாயிருந்தால் அது கடினமாயிருப்பது மன்றி இச்சொல் இப்படி தானே, வேறு விசயாய் யிருக்குமோ என்கிற சந்தேகமு முண்டாகும் வழக்கத்தில் சான்றோர் வழக்கத்தையே யன்றி மற்றோர் வழக்கத்தையும் எடுக்கக்கொண்டால், அது ஒருவகைப்பட்டாரமற் பல வகைப்பட்டாரம்தாம் நியயத்திற்குப் பொருந்தாமலே இருப்பது மாதலால், பாஷையே இப்படி யென்று நியதிசெய்யக் கூடாமற் போம். அப்படியானால் ஒருவர் வாக்கியம் மற்றவர்க்குப் பொருள்படாமல், பாஷையின் பிரயோஜனமே குன்றிப்போமல்லவா ஆகலால் இலக்கண யென்பது எந்த பாஷைக்கும் அவசியம் வேண்டியது. இதிலும் சில தத்திதப் பிரயோகங் காணப்படுகின்றன. உதாரணம். நாட்டி லுள்ளவன் (நாட்டான்) பட்டணத்தி லுள்ளவன் (பட்டணத்தான்) ஆகியவற்றிற் பிறந்தவன் (ஆதிலையான்) கூணையுடையவன் (கூணன்) முதலானவை. (திங்கு) என்பது வினைமுற்று விசுதிகளையாம். கிருத்து என்பது எச்சவினை விசுதிகளும் தொழிற்பெயர் வினை யரலினை

பும் பெயர் முதலான பெயர் விடுதிகளும் கருவிப்பொருள் காத்தாப் பொருள் முதலான பொருள்காட்டும் விடுதிகளுமாம். இவற்றின் விசேஷங்களைப் பிரயோக விமேக முதலிய நூல்களால் நன்கறிந்து கொள்ளவேண்டும் இந்தப் பாஷைக்கு உள்ள ஐந்திலக்கணங்களைப் பற்றிய சில விசேஷங்களை விவரிப்பதினும் இதற்குச் செயற்கையா லிருக்கும் விசேஷ நன்மையைக்காட்ட வேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது. அதாவது, தாயொடுமகளை இணங்கச் செய்கிறதபோல் ஆரிய மொழிகளை நேரே சொற்பத்திரிய அவ்வெழுத்துக்களை இது வொன்றுபடச் சொப்புகேயாம். உலகத்தில் இன்றியமையாமல் வழங்குகின்ற வடமொழிகளை வேறுபடுத்தி யுச்சரிப்பதில் உண்டாகும் வேறுபாடுகளைப் பாராநகர், பாஷை-பாடை, ருக்மணி-உருக்மணி, வக்ஷ-சடம், ஜபம்-சவம், சகூ-ஸ்-சங்கு, ம்லம்-பாலம், இவ்வண னும் உச்சரிப்பது அவ்வாறப்பதுவன்றிச் சந்தேசத்திற்கும் இடமாகி னும் பரமாத்மாவக்கும் மயக்கத்திற்கும் (பிரமம்) என்றும், பிர மத்தக்கும் இரும்பு முதலியவற்றிற்கும் லோகம் அல்லது (உலோ கத்தும்) என்றும் ஜாதகத்தக்கும் ஸாதகத்தக்கும் (சாதகம்) என்றும் ளையும் பாவத்திற்கும் (பாதகம்) என்றும் ஐஐநயத்திற்குக் தையும் என்றும் இப்படி இன்னும் பலவற்றையும் உச்சரிக்கவே (சாக்கியம்) என்றும் இப்படி இன்னும் பலவற்றையும் உச்சரிக்கவே ண்டு. யிருத்தலால் சந்தேக முண்டாமல்வா. இவ்வளவீன்றி அவ் சியம் வேண்டிய சாஸ்திர சங்கேதமான சொற்களை விசாரப்படுத்து வதனால் பொருளை இன்னதென்று தோன்றாமற் போகின்றது. இது பற்றியே நம்முடைய பலசாஸ்திர சிரங்கங்கள் மணிப்பிரவாளமென்று நோகவே வடசொற்கள் கலந்த தமிழ் சொற்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அவை உச்சரிப்பதற்கு அழகாயும் பொருள் செய்தவதற் கொரியமாயும் விளங்குகின்றன. தெலுங்கு கண்டமுதலிய பாஷைகளுக்கு இக்குறை யில்லாம லிருப்பதினால் எந்த விஷயத்தையும் அவைகளில் தடையின்றி எழுதும்படி யிருக்கின்றது. எந்தப் பாஷையிலும் அதன் மூலபாஷை கலவாம லிருப்பதி லில் தெலுங்கு முதலிய பாஷைகளில் ஆரியத்திற்காகவே வேண்டு மெழுத்துக்களை இணைக்கக் கற்பித்துக் கொண்டதுபோலத் தமிழில் ஆரியம் கலப்பதற்காகவே சிரந்தவெழுத்து கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது சம்ஸ்கிருத் பாஷைக்கு உரிய எழுத்தன்று. தேவநாகர

மென்பது அதற்கு உரியது. தமிழுடன் இவ்வெழுத்தைக் கொடுக்கண்க ிற்கலந்து வழங்காமற் போனதனாலேயே யாதார்பீனுமொரு சமஸ்கிருத வதாரணத்தோடு தமிழில் அச்சிடக் கூடாபையா யிருக்கின்றது. இது செய்யுளுக்கு அவசியமில்லை யென்றாலும் வசன நூல்களுக்கு மிகவும் அவசியமென்பதற்குப் பிரச்சியகூமான முட்ப்பாடே சாக்ஷியாதலால், நாம் விரித்தெழுவது வினையாமல்வவ. செய்யுட்களிலும் பிரயோகம் காண்கிறோம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிசுள் கோரம்.

சுக்கிரவாசத்திளம் பேடைகாள் செவல்காள் அக்கிரமங்கள் செய்யுடி களாரூரற்கு வக்கிரமில் லாமையும் வளைகணில் லாமையும் உக்கிரமில் லாமையு முணர்த்த வல்லீர்களை.

சுந்தரலங்காரம்.

மரண ப்ரமாத நமக்கில்லையா மென்று வாய்த்தனை ஓரணக்க லாபியும் வேலுமுண்டே கிங்கினி முஞா சரண ப்ரதாப சதிதேவி மங்கில்ய தந்துரகூர பரண க்ருபாகர ஞானாகர பாஸ்கரணே.

சுந்தரனுபூதி.

உல்லாச கிராகுல யோகவிதா சல்லாப விநோத நுநீயகிலயோ.

என்றும் இப்படி இன்னும் பல பாடல்களிலும் வட சொற்கள் திரியாமலே காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இனியாகிலும் தமிழர் இது வரைவிலு மிருந்தது போலிராமல் வடவெழுத்துக்களைத் தமிழ் றெடுங்களைக்கிற் சொர்க்துப் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்க முயலுவார்களென நம்புகின்றோம்.

யிரோதை விடுகதை வினா.

நமது இந்தியாவில் புரம்பெற்றேறங்குவதும், இந்துக்களால் பூஜிக்கப்படுவதும் ஆகிய, ஊர்ப்பெயர் ஒன்று. அப்பெயர் (ஆறு) எழுத்துக் கொண்டதாகும். அதில் (1-3) எழுத்து வடக்கே வெகு

துலயிலுள்ள நமதிந்திய தேவரவய ஊர்ப்பெயரைக் குறிக்கும். (3-4) 5-6) எழுத்துகள் இன்னொரு கிராமப் பெயரைக் காட்டும். (4-5-6) எழுத்துகள் கிசுநபை என்பதைக் குறிக்கும். (1-5-6) எழுத்துகள் உரப்பு என்பதைக் குறிக்கும். (5-6) எழுத்துகள் மதுபான வஸ்துவைக் குறிக்கும். (3-4-6) எழுத்துகள் பிரணன் என்னும் பொருள் தரும். (1-3-6) எழுத்துகள் மகம்மதியர் இஞ்சிரிப் பெயரைக்காட்டும். இரத ஊர்ப்பெயரையும் இதில் எழுதியபடி அந்தந்த எழுத்துகளில் காட்டியிருக்கும் பொருளையும் தெரிவிப்போருக்கு சத்தகாமாலை பனிர்ரண்டு சஞ்சிகை இனாமசத் தருகின்றோம். விஷிப்போர் இப்பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடவேண்டும்.

ச. க. சங்கரலீங்க ராடார்.

மனாந்த மஞ்சரி.

மனாந்த மஞ்சரி, தலைக்குறத்தி, இருவரு மந்தகாசமாக, மகாதேவ பாகி, அடிதங்கா! கங்கா! என்னே! நமது மன்னவனுபாணம். பொன்னே என்பப் பொலிசின்றதே, என்னுஞ் சமயம், ஜகப்பிர சித்தனான சக்கராயுதன் தன் சமைகாங்கி மேலேறி ஆங்கணுகக் கண்ட, ஆண்டவன் பூண்டிருந்த ஆபரணக் கூட்டங்கள், புற்றிலோ டுப் புகூந்தன. அந்தோயாவம்! எந்தைநிரான் சிந்தைவிட்கி அன் று பிறந்த மேனியாய்க்கோவணயின்றி, தலைகுனிந்து நிற்க, அம்மை கண்டு, ஹா! எனதாருழிகாதல! அச்சம் விடுக! என இடபாகத் தேறி, இருளைக்கொட்டி நடைக்கப்பார்த்த பாயபதியின், திருஷடக் கமலங்கள், நடமைக்காக்கட்டும்.

ஐயே! ஐயமெடுத்து அம்மைக்கிட்டு, எனக்களித்து நீயும் புதி த்து, மாட்டுக்கும் போட்டு, மயிலேநிக்குக் கொடுத்து, மிச்சமாம் எச்சிலைத் தலையிலிருக்கும் என் தாய்க்குக் கொடுத்தால், சலீப்பின் நி சரப்படுவாளா? என்ற குமாணை நோக்கி, என் கண்ணே! பிள்ளையா யிருந்தும், பிகா பிச்சை எடுக்கவும், மாதா மணவருத்த மலையையும் தகுதியோ? வென்னும் சொல்லிக்கேட்ட தனையன், அப்பா! நான் சப்பானியாச்சுதே? எப்படி வழமைக் காப்பாற்றவேன்? சொற்படி

படக்கின்றேன். செய்யவா பென்றனன். ஓப்பிரலாமணியே! இப்பெரிய காமிருக்கிறதே? இருந்தும் தப்பிடும் சொல்லலாமோ என்னும் தாய் மொழியைக்கேட்டசேய், கையைநீட்டி. தாசர் படைக்கும் தோசை, வடைய, முதலிய படிஷணுகளைத் தடிண்டெடுத்து, தந்தைமுன் வைக்க, மைந்தா! இந்தப்பண்டம், வெந்துள்ளதோ? வென வினவிய தறிந்த தனையன், தந்தாய்! எற்கன் வாடிட்டுப் பார்த்து, வந்தன் சினுக்கேற்ற விடையளிப்பேன் என்று தந்த பலகாரத்தைத் தானருந்தி, தந்தையே! பலகாரம் வெந்ததோ? இதைக் கேளுமென் னன் தொந்தியைக்காட்டிய, சிவக்கொழுந்தை வாரி, மடித்திடுகதி மனமகிழும் ஜனரஷ்டி, நம்மையாளட்டும்.

அப்பாவென்று தொப்பைய ஜேடிவந்தான். அம்மாவுள்ளு பொம்மைய ஜேடிவந்தான். சதியும், பதியும், தனையனா சேய்க்கி கிளிகாள்! உமக்கொன்னே யிந்த ஒட்டம்! எதனால் வந்த வி சொல்லுங்கொன்ற சடையாரண்டுவையும், துடைவேண்டி பிள்ளைகள் பார்த்து, அம்மே! நினது சுந்தர வடிவம்பேரன் மிருந்த மங்கையொருத்தி, நானைய வேண்டுமென்றான், வயிற்றேன். பிதாவே! நமது இருதாரத்தைப்போல், எனக்கு ன்பெருவ மங்கையர் வேண்டும் என்றான் குருவானவன். இவ்வார்க ளையைக்கேட்ட, மன்னனும், மனைவியும், தன் குஞ்சுகளை வாரி, கொ ஞ்சிக் குலாவினார்களாம். அந்த பார்வதிஸ்வரரின, பரம சந்தோஷம் நமது பங்கலிருக்கட்டும்.

நல்லூர் நண்பன்.

வேணி விராசம்

என்னும்

வேதியர் மொசரி.

முதலாவது அத்தியாயம்.

பூரணச் சந்திரன் தனது சோடச கலைகளை கிரப்பிப் பிரகாசித் துந் தோற்றமானது, அஞ்ஞான மொழித்த மெஞ்ஞானிகளின், மன திற் குவமை சொல்லலாம். நல்ல ஜாமநேரம், இரவு மணி பனி ரெண்டாகிறது. ஜட்கா, கோச், டைகாட், டப்ளர்ஸ், மோடார்

கார், சைகிள், மாட்டுவண்டி முதலிய பல வண்டிகளிலும், திரளான ஜனங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நடந்துவரும் பிரஜைகளும் இதோ மணியாச்சுது. அதோ வண்டி வந்து விட்டது. என் னு ஓடோடி வந்து பக்கிங் ரூடில் நுழைந்து, இராமேஸ்வரம், தூத்துக் குடி, சென்னை, ஆகிய மூன்று வண்டித் தொடர்களோகும், மார்க்கங் களில் தாம் செல்லவேண்டிய ஊர்களுக்கு, டிக்கட்டி வாங்குகின் றனர். பந்தமித்திரர்களை வழியனுப்புவந்த சகோதர சகோதரிசுளும், இரடில்வே பிரயாணிகளும் கிடைக்காததும், மதுரை இரடில்வே ஸ்டேஷனைக்கான, தேவோத்திரபுரி பென்னலாம். இரவு மணி ஒன் றரை யானது. சென்னைபிலிருந்து ராமேஸ்வரம் போகும் வண்டி யும், ராமேஸ்வரமிருந்து சென்னைக்கேகும் வண்டியும், தூத்துக்குடி யும் பிராகம் ஆக மூன்று வண்டிகளும் ஏசு காலத்தில் அங்கு சந் தினை பிரயாணிகள் அங்குமிங்கும் ஓடித் தங்கள் தங்கள் ஓர்நோக் கும் செல்லும் வண்டிகளில் அமர்ந்தனர். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒவ் வொரு வண்டியும் அதன் அதன் பாதையை நோக்கி நகர்ந்தன.

சரவணபவா! சாநிரதா! சக்திலைலாயுதா! சங்கிரியாஸா! ஜனுஸூலா! ஜகத்க்ஷயா! ஷண்முகா! ஹேசுயானு! என்னை நின் மகிமை. தேவா! திருவளத்திற்குச் சிறியேன் செய்த பிழையென்ன! மயில்வாகன! மந்தகாசா! நின்னையன்றி என்னை யாகரிக்க இன்னி லத்தில் பின்னையாருளர். கருணாசார! கனகலக்ஷ்மீசார! சடம்பா! கார்த்திகேயா! கிரகங்காரா! சுப்ரமணியா? ஏழை யென் முகம் பார்த்து, தயார்தீர்த்துக் காத்து ரக்ஷிக்கலாகாதா? சுவாமி! இவ்வித மென்னை இம்சிய்ப்பது நின்மனப் பிரியமோ? அன்னைவழிற்று லுதி த்து. சின்னவனுடி வளர்ந்து, என்னையறிந்த அன்னார் முகல் இன் னார் வரை போற்றுவதும் நின்னை, பூஜிப்பதும் நின்னை ஏற்றுவ தும் நின்னை, எண்ணுவதும் நின்னை, அன்றி மற்றொரு தெய்வத்தை உற்று நினைத்த இல்லை. ஏன் மனப்பறிந்த நின்மனங்கல்லா? அன்றி யிருப்பா? வன்மணியுகற்றும் வடிவேலரசே, குமரகுருவே! அமரர் மருவே! எவ்வித முயல்வென். அந்தந்தோ! நினைக்கவங் கடு தில்லையே, சென்னையனுதி என்னரும் இல்லஞ்சென்று பிழைக்கும் வாறெப்படி? முருகா! திருமால் முருகா!

பாடுகின்றான்.

திருப்புகழ்.

நாதவிந்துக லாதி நமோநம

வேதமந்த்ரசொ ரூபா நமோநம

னாபவண்டிதக வாமீ நமோநம—

வெகுதோடி.

நாமசம்புகு மாரா நமோநம

போக அந்தரி பாலா நமோநம

நாகபந்தம பூரா நமோநம—

சேததண்டவி ஜேதா நமோநம

இதகிண்கணி பாதா நமோநம

தீரசம்பரம வீரா நமோநம—

சிரிராஜி.

தீயமங்கல ஜோதி நமோநம

தூய வம்பல லீலா நமோநம

தேவகுஞ்சரி பாகா நமோநம—

அருள் தாராய்.

என்று பாடுவான் சற்றழந்து திற்பான். தாரை தாரையாகக் கண் களில் நீரைவடிப்பான், கைகுட்டையில் முகத்தைத் தூண்டிப்பான், கீழே குனிந்து யோசிப்பான். திரிந்து நானுபகங்கமுஞ் சற்றிப்பார் த்து தனக்குத் தானே லைகப்பான். லைவிவிருக்கும் புஸ்தகத்தைக் கிறிது நோம் வாகிப்பான், திருப்புவும் தேமிதித் தேம்படி அழுவான், கண்களோமுடி சாய்ந்தவண்ணம், மெளனமாயிருப்பான் திரைரன் லைகப்பான், அடிக்கடி சுகிரெட் பிடிப்பான், செம்பிலிருக்கும் ஜலங் கில் சிறிது குடிப்பான், இப்படி பற்பல விதமாய் பித்தம் பிடித்த வன்போல், பிணக்கித் கொண்டு குக்கின்றான், வண்டியும் வேகமாக ஓடுகின்றது.

ஆரிவன்? உற்றப்பார்க்கு நற்றவம்பெற்ற உக்கமனுவத் துதிக்க வன்போற்காண்கின்றது. சமார் 28 அல்லது, 29, யயதிருக்கலாம். நல்ல வலிகரம் பெற்றிருக்கின்றான். நீண்டு வளர்ந்தக் கூந்தலின் முடிப்பு வெகு நேர்த்தியாமிருக்கின்றது. இவனது கண்களை நோக்

கக் கருணாசகம் காட்டுகின்றது. கருண்டு, உருண்டு, கறக்குவிட்டெழுந்த மீசையை, முருக்கிவிட்டிருப்பதைக் காணக்காண, மனம் நானுகின்றது. அட்டர்! பார்த்தோர் மயங்கும் பாலமனமகன் போலிருக்கின்றான். தரும் நெறியும், தயாள சிந்தையும், ஷண்முகத்தியானமும், சைவ பத்தியும், இவனுடன் பிறந்த சகோதரர்போலும். ஆம். ஆம். விலையுயர்ந்த இவனது உடுபாவணியின் கோற்றம், மகா வித்வசாலி என்பதற் கையறியலை, ஐயோ பாவம்! நல்ல வாலிப்பிராயம், என்ன விசனமோ ஏக்கிப்புலம்புகின்றான். எந்நகர் வாசியோ? எங்கு செல்வீரானோ? இன்னதென்றறியக் கூடவில்லை. ஆயினும்மென்ன? இவரின் பிரயாணிகளில். ஒருவருக்கொருவர் தத்தம் ஊர்பேர் விசாரித்துக்கொள்வது சசஜம் தானே அதுபோல் நாம் இவனை யாரென்று வினவி, விசனங்கொண்ட காரணத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

அப்பா, நீயார், எந்த ஊர். இப்போதெங்கு செல்லுகின்றாய்? காகானே அழுது வாடுங்காரண மென்ன? யார்! தங்களைப்போல் நானும் ஓர் பிரயாணிகளான். தற்சமயம் சென்னைக்குப் போனேன்.

நல்லது உன்னிருப்பீடின் சென்னை காணோ?

ஆம்.

ஆனால் தாய் தந்தைய ரிருக்கின்றனரா?

இல்லை.

சுவ! சின்னதாய் தந்தையரு சென்னை வாசிகள் காணோ?

இல்லை இல்லை, என் தாயார் திருநெல்வேலி ஜில்லா. தகப்பனார் இராமானுசபரம் ஜில்லா.

(இன்னும்வரும்)

சுமீழ் தாவலன்.

நாமது மித்திரன் போஷகர் விவாய்.

மொத்தமாக 50-ரூபாய் கொடுப்பவர்கள் போஷகர்.

மொத்தமாக 25 ரூபாய் கொடுப்பவர்கள் ஜீவிய சந்தாதாரர்.

கொடுத்துதவவும் புண்ணியசீலருடைய பெயர்களைப் பிரதிபத்திரிகையிலும் பிரசுரம் செய்யப்படும்.

பத்திராதிபர்.

நாடார் குல மித்திரன்.

சந்தாதாரர் கவனிக்கவேண்டிய விதிகள்.

1. பதில் தெரிய விரும்புவோர் ரிப்பீள எழுதவேண்டும்.
2. சந்தாதாரர்கள் தமது பெயரைக் குறித்த ஊப்புவதுடன் முழு விலாசத்தையும் விவரமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.
3. இராஜ விரோதம், புறமத தூஷணை முதலிய அனாவசியமான கடிதங்களை அங்கீகரிக்க முடியாது.
4. கடித விஷயமான மெழுதுவோர் பொதுவான ஊடகங்கள் வே எழுதவேண்டும் அனாவசியமான விவரங்களை பதிவிடக்கூட முடியாது.
5. சந்தாதாரராய்ச் சேர விரும்புவோர் முன்பணமெனும் 5-10-ரூபேளும் செலுத்தலாம்.
6. எந்த மாதத்தில் சங்கராதாராய்ச் சேர்ந்தாலும் ரூபிய பத்திரிகைகளையும் சேர்த்துப்பெறும்.

சந்தா விபரம்.

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் முதலிய விடங்களுக்கு தபாங்குகள் யன்பட வருட மொன்றுக்கு ரூபா 1 8 0
 சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய ஜலப்பிரதேசங்களுக்கு தபால் கூலி யன்பட வருட மொன்றுக்கு ரூபா 2 0 0

ஆறமாத சந்தா கிடைப்பாது.

விளம்பர விகிதம்.

மாதம் ஒன்றுக்கு 1-பக்கத்திற்கு ரூபா 3 0 0
 " " " 2-பக்கத்திற்கு " 2 0 0
 நீயுக்களால் விளம்பரம் கொடுப்போர்களுக்கு சந்தா நபரான சாரமாய் சகாயமான சாரங்கு விடப்படும். ரிப்பீள எழுதி பதில் தெரியலாம்.

இப்படிக்கு.
 ச. ஆ. முத்து நாடார்,
 பத்திராதிபர்
 நாடார் குல மித்திரன் ஆபீஸ்,
 அருப்புக்கோட்டை.

சர்வநேராய் மஹா சஞ்சீவீ.

ஒரே மருந்தில் அனேக வியாதிகள் சொச்கியப்படுகின்றன.

புற 1-க்கு ரூபாய் ஒன்றுமட்டுந்தான் வி-பி-சார்ஜ் அரை ௨.

இது ஒரு ஆச்சரியான ஊர்ஷதம் அதனால் அனேக வியாதிகள் அந்நற்போகின்றன. இதனை உபயோகிப்பவர் அதன் அபாரசக்தியைக் கண்டு பிரமை யடையாமலிவர். முழுதும் விவரிக்க இடம் போதாமையால், சுருக்கமாக சிலவற்றை மற்ற்ம் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம் வெளிப்பிரயோகம், உட்பிரயோக பிரண்டிற்கும் இதுவே மருந்து, கலைநேராய், சுழுத்துநேராய், தாடைநேராய், மார்புநேராய், நெஞ்சுநேராய், விலாபக்கத்தநேராய், முதுசொலும் பிண்டநேராய், இடுப்புநேராய், கண்களின் நேராய், முதலிய வேறு எந்த இடத்தில் நேராய் நந்தாலும், வீக்கபி நந்தாலும் இத்தலைத்தலை 1-2 3-வேளை தேய்க்க வியாதிகள் கண்களையுடனும், மெகளுலை, கைகால் முடக்கு கணுவாசம், கிண்பிப்பிரயோகம், பிராள் செய்தால் வியாதிகள் முற்றிலும் நிவரணயப்படுகின்றன. ஜன்னி சையித்தியத்தைத் தொலைக்க இது நல்ல மருந்து, படைகள் சொரிசுரங்கு, நமைச்சல், விக்கிருகிக்கட்டி, கள், பருவு, முகப்பருவு போன்ற ஒரு முதலியவைகளுக்கு இது ஓர் பெரிய சக்தி, இவைகளுக்கு வெளிப்பிரயோகமட்டும் நினைக்க வியாதிகளுக்கு இடில் 2-3-ஹளி 2-மணிக்கு ஒருதடவை உள்ளேக்குக்கொடுத்து கட்டியின்மேல் இதைப்பூசி ஒத்தடக் கொடுக்கவேண்டும் வெகு சீக்கிரத்தில் வியாதிகள் உச்சிரத்தைத்தணித்து ஆரோக்கியம் அடையச் செய்யும். காலரா வியாதிகளுக்கு இது லக்கண்ட மருந்து கடுமையான வயிற்றுநோய், அஜீர்ணம், பகிழின்மை, வயிற்றுப்போக்கு, வயிற்றுப்புசும், சீதபேதி, இருமல், ஜலதோஷம், சவாஸகாசம், தொண்டை தாடிதம், உள்ளுக்கு வளர்த்தி, முதலியவைகளை பற்றாத்தீர்த்துவிடும். மேலுக்கு பூகிவருவதினால் முகாயைக் சரைத்துவிடும். பிரமேகம் இருவதுவைகையையும் பிரந்து நாசமாக்கும். ஸ்திரீகளின் வெட்டலைபையும் சங்கரித்துவிடும். குதகபந்தந்தை நிவாரணை செய்து குழறுகுப்படுத்திவிடும் பாம்புகு, தேள், கண்டவாபக்காவி விஷம் முதலியவைகளுக்கு இது ஓராஜ ஊர்ஷதம், சுருக்கிச் சொல்லில் இதை உபயோகிப்பவர் புத்திசாலிதனமாய் அந்நந்த வியாதிகளுக்குத் தக்க அனுபவான்களோடு பிரயோகம் செய்யின் இன்னும் அகந்தம் வியாதிகளை சொஸ்தப்படுத்தலாம். வைத்தியர்களுக்கு இது ஓர் ஆபத்தான மருந்து. உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

(நிலாசம்.) மாணிக்கராஜ் அண்டு கம்பெனி,
நெ. 12, மணியக்கார சவுள்டி ரோட், இராயபுரம், மதுரை.

TO LET,

முந்துங்கள்!

ஆர்டருக்கு!!

முந்துங்கள்!!!

உமேலை சரபம் ஸ்ரீமான் முத்துசாமிக்க கனிராயரவர்கள் எழுதிய

வடிவேலவர் சதகம்.

இந்த வடிவேலவர் சதகம் டெக்ஸ்ட் புக் கம்மிட்டியாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது இல்லறத்தார் முதல் எவ்வறத்தாருக்கும் எத்தனைவிதமானவர்களுக்கும் அவசியம் தேவையானது. உயர்ந்த கிளேஸ்ஸானவர்களுக்கும், அரிண்ட் செய்தது. அழகிய ராபர் பயண்டுள்ளது. நூலாசிரியர்களுக்கும், அவரின் உருவப்படவும் அடங்கியிருக்கிறது.

இதன் விலை அணை 0 8 0.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

ம க ர ம ர ய ன்.

மதியை விளக்கி மகிழ்ச்சியைத்தரும் ஓர் தமிழ் நாவல்.

நாடார் குல மிக்திரன் பத்திராதிபர் சூ. ஆ. முத்து நாடார் எழுதியது. இந்தியாவில் இதுவரை வெளிவராத கற்பனையான சொற்களை பொருட்களை கொண்ட தமிழ் நாவல் இதுவே. கற்றோரும் மற்றோரும் கவிர்து கொண்டாடப்பெற்றது. ஆண், பெண் இருபாலர்க்கும் அருமையான பெருமையைத் தரும் பேர்பெற்றது. படிக்க புத்தியையும் பார்க்க வித்தைகளையும் தரும் சக்திபெற்றது.

இதன் விலை அணை 12.

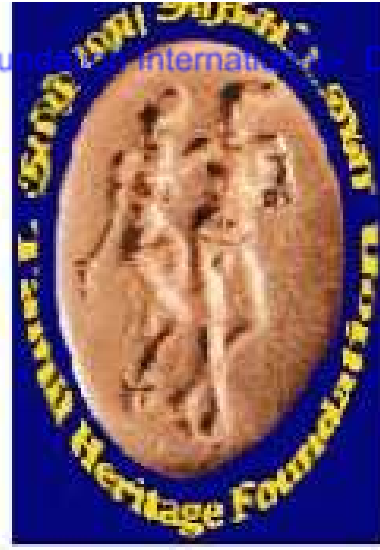
தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

வேண்டுவோர்க் கீழ்க்காணும் விலாசத்திற்கெழுதி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ச. ச. சங்கரலிங்க நாடார்.

நெ. 62, மணியக்காசாலை,

இராயபுரம் சென்னை.

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books

and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

**முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை**